

יד:

עין משפט
נר מצוה

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

א א מ"י פ"ו מהלכות
פסחים הלכות י:
א ב ג מ"י פ"ד מהלכות
פסחים הלכות י:
ב ד מ"י פ"ה מהלכות
פסחים הלכות י:
ג טו מהלכות פסחים הלכות
י:
טז

א) חספתא דמחנה פ"ב ה"ב
(מחנה לא) ב) נקמן ט"ג
ג) פסחים ע"ג ד) ט"ז נ"ב
ה) וכל המנחה דף כ"ג
ו) ה"י ה"ב ז) כ"ב ח) ז"ק
ט"ו

הגהות הב"ח
ה"י ר"ח ד"ה קבלה וכו'
זריקה הפ"ד והפ"ה פ"ה
הנך דמרחוקי שמיטה:

גליון הש"ס
תוס' ד"ה הברכה וכו'
סליחה סליחה לעיל דף ח
ע"א:

מוסף רש"י
לאכול חצי זית מחלה זו
וחצי זית מחלה זו. למחר
שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מקור רש"י
למחר שזה כשר. להקטיר
אחרונה ולאכל כשר דהא לא
חשב אלא חצי פליגא חצי
ממיר (ע"ז ט"א) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמוט ט"ו. הקטרת
המנחה שני מחירין י"ג.
הקומץ והלכות. וכן הקטיר
את המנחה בחטאת טעם
ואכלה ששקיה ויב"ט ט"ו
על מנת לאכל מן השירים
למחר (ש"ס ט"ו). עד
שישקל בכל המנחה.
הקטרת את חצי מנחת
היא לאכלה מן הקטרת
מחירין ויב"ט ט"ו.

מיפגלי כשר: הכא. פיגל נירך ימין דחשיב בכשר גופיה: ד' כ"ט. דמיפגלא חף של שמאל: ה' לאיפגולו מאי. כלומר מי יתפגל במחשבה
ו' שיהו חייבין כרת באכילתו: אלא א"ר יוחנן. לימא לרב הונא ואם פיגל בימין פיגל בשמאל דהא חוין אפי' לא חשב אלא כדס נתפגל כשר
וגבי מלות ה"ט דרבי יוסי דלמר במתניתין ה' דמרי גופי ניהו ואם פיגל כו' לא נתפגלה ו' ועליו קמי' בשמיין כבית דמשמע מדמטטרפות
הך גופא ניהו: הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן גוף אחד דמעכבי אהדי דאין ו' כשרה בלא ו' דלמדי
(ויקרא כג) שמים שני עשרונים דמשמע
שמים ולא אחת וכמיב (טס) קלמ
תהינה וכל היה ערובא ואותו כתוב
עלמו עשאן שני גופים דמלמדי שמים
דמשמע דכל אחת לישתה ועריכתה
כפני עמלה הלך ערבינה דלמר
כית צין שמיין מתערבין ומלטרפין
דהכתוב עשאן גוף אחד: פליגא.
דלמר ע"מ לאכול מן האמת ולא
עירב ערבתה עמה: מפליג. ואין
חזירתה פיגול ו' דהרי הכתוב עשאן
שני גופים. יש לשנות אמרים כגללה
זו אכל ו' עיקר: פיגל בלמתי טודס.
שכן ארבעה מינים ופיגל בלמתי מן
המינים שני פליגי רבי יוסי ורבנן כהא
אם נתפגלו האמרים או לא מן אמרינן
כיון דובח אחד ממירין כחד דמירין או
דלמא כיון דלאו חד מינא הוא פליג
רבי יוסי: כמנחה מפליג. שיש כה
שני מינין ה' מלות ו' קריקין כדלמר
בפרק ו' (סאהמה) לקמן דף טו' ואלינא
דר"ש קנסינן ה' לכו מהו מי אמר
הואיל וקומץ אחד לשיניהם לא פליג רבי
יוסי ואם פיגל בלמתי נתפגלו קריקין
או דלמא כיון דשני מינין א' פליג:
וכן אסא אומר. דהכא נמי פליג:
כשעט שמיטה כו'. אסאס זבא קא"ו.
שמיטה וזריקה ממירין ניהו ו' שמיטה
קדשה לרס כדלמר בשילהי פירקין
דף טו': ואמר התם כהא לקדש כהא
להמיר דמי וזריקה ממרת הכשר:
קבלה והולכה. ללא ממירין ניהו לא
מלטרפין קדשה אינה ממרת דלינה
אלא לזורך וזריקה ו' : שמיטה
וזריקה מרחקי אהדי ומלטרפין ובי"ש
קבלה והולכה דמקרבין: אין מלטרפין.
שמים מהן יחד אס חישב כו' על חצי
זית וכו' על חצי זית: הא רבי הא
רבנן. הא דמי אין מלטרפות רבי
היא: חצי מסיר וחצי אכילה. כגון
כשם היו חצי ממיר ולא חישב עליו אלא
בחצי אכילה: כולו מסיר וחצי אכילה.
כגון שמיטה דכולו ממיר כדס וזריקה
דכולו ממיר ככשר: מי שמעט ליה.
דאס חישב כו' בחצי זית וכו' בחצי
זית דאין מלטרפין: ואי אית ליה

הכתוב עשאן גוף אחד. דלמדי
(ויקרא כג) תצילו לתם
מטפה והכתוב עשאן שני גופין
דלמדי (טס) שמים שני עשרונים
וסדרים דלמס הפנים ילפינן משמי
הלמס אפי' למאן דלא יליף * מלמא
ממלקא דהכא דמו אהדי עפי כא':
פיגל בלמתי טודס מהו. הוא
הקין דהוא מני למנעי
דקריקין מיר שיש שני מינין:
שחיטה וזריקה תרווייהו מתירין
הן. פירש בקונטרס
שהשמיטה מקדשת את הכס וממירין
כסוף פירקין דלא לקדש ככא להמיר
דמי ו"ה"ת קבלה נמי מקדשת את הכס
ככלי שרת לאו פירכה הוא דלס סכין
מקדשת ליה כדלמרין כסוף פירקין:
כגון

דמקרבין איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה
קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש
לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר
אני שוה כשר א"ל אביי אימור דשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו
מתיר וחצי אכילה מן שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנין לאביי ואי אית ליה
לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר
וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזירי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונה
למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן
נמי גזרי דתנן פיגול בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול
וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא
בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ
אטו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אטו לבונה הכאה בכויכין ו' כבשים נמי כבש
אטו כבש חבירו בוך אטו בוך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי
אכילה בעלמא דליקום ולגזר הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא
דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קואות שאם פיגל בקומץ
שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל
פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום
דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: מתני' ו' נטמאת אחת מן החלות או
אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור
חלוק וחכמים אומרים הטמא בטומאתו והטהור יאכל: גמ' א"ר אלעזר
מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל
ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בצייץ מרצה על אכילות קא מיפלגי
רבנן

דמקרבין איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה
קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש
לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר
אני שוה כשר א"ל אביי אימור דשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו
מתיר וחצי אכילה מן שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנין לאביי ואי אית ליה
לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר
וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזירי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונה
למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן
נמי גזרי דתנן פיגול בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול
וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא
בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ
אטו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אטו לבונה הכאה בכויכין ו' כבשים נמי כבש
אטו כבש חבירו בוך אטו בוך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי
אכילה בעלמא דליקום ולגזר הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא
דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קואות שאם פיגל בקומץ
שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל
פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום
דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: מתני' ו' נטמאת אחת מן החלות או
אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור
חלוק וחכמים אומרים הטמא בטומאתו והטהור יאכל: גמ' א"ר אלעזר
מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל
ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בצייץ מרצה על אכילות קא מיפלגי
רבנן

א א מ"י פ"ו מהלכות
פסחים הלכות י:
א ב ג מ"י פ"ד מהלכות
פסחים הלכות י:
ב ד מ"י פ"ה מהלכות
פסחים הלכות י:
ג טו מהלכות פסחים הלכות
י:
טז

שיטה מקובצת

ב) במנחת מאפה מהו. גליון
במנחת מאפה שריה עושה
מהם שחיתין ואחרי קומץ
טירו מן אמרינו כיון תקומץ
לשענה כחו דמי ומהו ר'
יוסי או למאן דלא יליף ר'
שני מינים דקריקין והמתיר
פליג ר' יוסף דאמת החלה
שחיטה עליה פיגול אם היא
ניכרת ואם אינה ניכרת ספק
כרת בטולין תיית: ו' ב) ב)
מכרבת אוח מן נטמא:
ג) כדכתיב כבש נמי אטו כבש
חבירו: ד) מהו ד לא כירש:
ט) כדכתיב חיי גופי ניהו
כר לא כמפלו ו' ולפיכך קמי'
כיו רבשעטפות דהו נטמא
ניהו: ו) כס כל המנחות
באת מצה. ס"א דכל
המנחות באת עשר עשר
והמתיר והמתיר עשר חלות
מטין אחד וכו' נמת מאפה
ממיר מינין אהו כו':
ט) קמיס ליה דאמר מביא
מנחה חלולת המנחה דקריקין:
ט) מינין היא פליגי:
י) דהיינו: מקדשה:
י) דגזירי והפסול ואתו ר'
נטמא: וכן קומץ דגזירי אטו
מחשבת בשעת הקטרת והיט'
המנחת: י) לבונה והיט'
הפסול כו' בהקטרת לבונה
דקריקין: י) כבש נמי
דאמר: טו) משום דאיכא:
טו) שאם פיגול בקומץ
בהקטרת קומץ חישב
שניים והיית חישב
בקומץ או בהקטרת קומץ
פיגול כשירים נטמא:
טז) דאיכא קומץ דמנחת:
יז) ערוך הוא: יז) תיבת
גמרא לפני זריקה נטמא:
טז) מהו מ"י אכל כו':
טז) ט"ו ורש"י לא פירש קו'

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. לניגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אטו כולו
רבי יוסי גזר. כמתני' (לפ"ל דף י"ג). בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול ואמר דאין זו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שניים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול.
השירים דלית ליה מפגלן כשעת עבודה חצי ממיר: ומכ"א אין זו כרס כו'. כרת הוא דליכא אצל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ה') כהניא כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דלמו להדי ונקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא' דגורי. דמפסול מנחה כמתני' כשעת הקטרת קומץ יא': דמנחה חוטא. דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב השירים כשעת הקטרת לבונה יא' דה"ט דפסלי רבנן למנחה גורה אטו מחשב הקטרת לבונה
כזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: כפס"ד. דלמירי רבנן כמתני' יא' [טו]. שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר
או הקטיר אחד מן הזויכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חבירו שלא
יסחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן כזויכין כולה הך גזירות יא' דאיכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: אכל הכא.
כחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: מש"ה הוא. דמלמדי פיגול
דדמי להו: דקמי' פיסא. דמתני' יא' דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא' חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דפסלי רבנן כמתני' כשעת הקטרת קומץ דמנחה נבדה משום הכי הוא דאיכא יא' דמנחת
חוטא דדמי ליה שחט מודים שהוא פיגול: ב"רנ"ג שאין קרבן ציבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא יא' [טו]. תלמוד ערוך יא' כפיו
של רבי יהודה שגאנה מרכותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא' ב"ב לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עזרת וכלתם הפנים לפני הקטרת כזויכין: יא' אכל לאחר זריקה. דזריקה מעליהם הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. לניגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אטו כולו
רבי יוסי גזר. כמתני' (לפ"ל דף י"ג). בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול ואמר דאין זו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שניים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול.
השירים דלית ליה מפגלן כשעת עבודה חצי ממיר: ומכ"א אין זו כרס כו'. כרת הוא דליכא אצל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ה') כהניא כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דלמו להדי ונקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא' דגורי. דמפסול מנחה כמתני' כשעת הקטרת קומץ יא': דמנחה חוטא. דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב השירים כשעת הקטרת לבונה יא' דה"ט דפסלי רבנן למנחה גורה אטו מחשב הקטרת לבונה
כזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: כפס"ד. דלמירי רבנן כמתני' יא' [טו]. שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר
או הקטיר אחד מן הזויכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חבירו שלא
יסחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן כזויכין כולה הך גזירות יא' דאיכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: אכל הכא.
כחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: מש"ה הוא. דמלמדי פיגול
דדמי להו: דקמי' פיסא. דמתני' יא' דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא' חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דפסלי רבנן כמתני' כשעת הקטרת קומץ דמנחה נבדה משום הכי הוא דאיכא יא' דמנחת
חוטא דדמי ליה שחט מודים שהוא פיגול: ב"רנ"ג שאין קרבן ציבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא יא' [טו]. תלמוד ערוך יא' כפיו
של רבי יהודה שגאנה מרכותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא' ב"ב לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עזרת וכלתם הפנים לפני הקטרת כזויכין: יא' אכל לאחר זריקה. דזריקה מעליהם הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. לניגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אטו כולו
רבי יוסי גזר. כמתני' (לפ"ל דף י"ג). בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול ואמר דאין זו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שניים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול.
השירים דלית ליה מפגלן כשעת עבודה חצי ממיר: ומכ"א אין זו כרס כו'. כרת הוא דליכא אצל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ה') כהניא כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דלמו להדי ונקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא' דגורי. דמפסול מנחה כמתני' כשעת הקטרת קומץ יא': דמנחה חוטא. דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב השירים כשעת הקטרת לבונה יא' דה"ט דפסלי רבנן למנחה גורה אטו מחשב הקטרת לבונה
כזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: כפס"ד. דלמירי רבנן כמתני' יא' [טו]. שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר
או הקטיר אחד מן הזויכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חבירו שלא
יסחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן כזויכין כולה הך גזירות יא' דאיכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: אכל הכא.
כחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: מש"ה הוא. דמלמדי פיגול
דדמי להו: דקמי' פיסא. דמתני' יא' דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא' חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דפסלי רבנן כמתני' כשעת הקטרת קומץ דמנחה נבדה משום הכי הוא דאיכא יא' דמנחת
חוטא דדמי ליה שחט מודים שהוא פיגול: ב"רנ"ג שאין קרבן ציבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא יא' [טו]. תלמוד ערוך יא' כפיו
של רבי יהודה שגאנה מרכותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא' ב"ב לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עזרת וכלתם הפנים לפני הקטרת כזויכין: יא' אכל לאחר זריקה. דזריקה מעליהם הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. לניגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אטו כולו
רבי יוסי גזר. כמתני' (לפ"ל דף י"ג). בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול ואמר דאין זו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתניתין דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שניים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול.
השירים דלית ליה מפגלן כשעת עבודה חצי ממיר: ומכ"א אין זו כרס כו'. כרת הוא דליכא אצל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ה') כהניא כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דלמו להדי ונקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא' דגורי. דמפסול מנחה כמתני' כשעת הקטרת קומץ יא': דמנחה חוטא. דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשב השירים כשעת הקטרת לבונה יא' דה"ט דפסלי רבנן למנחה גורה אטו מחשב הקטרת לבונה
כזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: כפס"ד. דלמירי רבנן כמתני' יא' [טו]. שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר
או הקטיר אחד מן הזויכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חבירו שלא
יסחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן כזויכין כולה הך גזירות יא' דאיכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: אכל הכא.
כחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: מש"ה הוא. דמלמדי פיגול
דדמי להו: דקמי' פיסא. דמתני' יא' דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא' חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דפסלי רבנן כמתני' כשעת הקטרת קומץ דמנחה נבדה משום הכי הוא דאיכא יא' דמנחת
חוטא דדמי ליה שחט מודים שהוא פיגול: ב"רנ"ג שאין קרבן ציבור חלוק. הכי מסקנא דגמרא יא' [טו]. תלמוד ערוך יא' כפיו
של רבי יהודה שגאנה מרכותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא' ב"ב לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עזרת וכלתם הפנים לפני הקטרת כזויכין: יא' אכל לאחר זריקה. דזריקה מעליהם הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן

